

Sygn. XXV C 1217/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Krystyna Stawecka
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Stelmasiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2016 r. w Warszawie

sprawy z powództwa **K. K. i M. K. przeciwko Towarzystwu (...) s.a. w W.** o zapłatę;

1. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) s.a. w W. na rzecz powodów K. K. i M. K. - **solidarnie** kwotę **114.656,37** (sto czternaście tysięcy sześćset pięćdziesiąt sześć i 37/100) złotych z ustawowymi odsetkami od kwoty 69.051,49 (sześćdziesiąt dziewięć tysięcy pięćdziesiąt jeden i 49/100) złotych od dnia 12 lipca 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, z ustawowymi odsetkami od kwoty 12.720,89 (dwanaście tysięcy siedemset dwadzieścia i 89/100) złotych od dnia 10 listopada 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 32.883,99 (trzydzieści dwa tysiące osiemset osiemdziesiąt trzy i 99/100) złotych od dnia 10 listopada 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
2. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) s.a. w W. na rzecz powodów K. K. i M. K. - solidarnie kwotę **13.579,49** (trzynaście tysięcy pięćset siedemdziesiąt dziewięć i 49/100) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę **3.621,19** (trzy tysiące sześćset dwadzieścia jeden i 19/100) z tytułu zwrotu wydatków powodów;
3. Nakazuje Skarbowi Państwa - Kasie Sądu Okręgowego w Warszawie przeksięgować na poczet sum budżetowych kwotę 514,20 złotych z zaliczki w kwocie 2000 złotych, wpłaconej przez powodów w dniu 27 stycznia 2014 r. i zaksięgowanej pod pozycją 2411 140223;
4. Nakazuje Skarbowi Państwa - Kasie Sądu Okręgowego w Warszawie zwrócić powodom K. K. i M. K. - solidarnie kwotę **456,82** złotych z tytułu niewykorzystanej zaliczki na wydatki;
5. Nakazuje Skarbowi Państwa - Kasie Sądu Okręgowego w Warszawie pobrać od pozwanego Towarzystwa (...) s.a. w W. kwotę **330** (trzysta trzydzieści) złotych z tytułu brakującej opłaty sądowej.

Sygn. akt XXV C 1217/13

UZASADNIENIE

W dniu 26 lipca 2013 r. powodowie K. K. i M. K. w złożonym przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. pozwie wnieśli o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kwoty:

1. 68.553,23 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 lipca 2012 r. do dnia zapłaty- tytułem odszkodowania za zniszczony pojazd marki M. (...) o nr rej. (...) należący do powodów;
2. 12.437,92 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 lipca 2012 r. do dnia zapłaty - tytułem kosztów holowania ww. pojazdu;
3. 27.062,51 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 lipca 2012 r. do dnia zapłaty - tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego (k. 2-11).

W uzasadnieniu powodowie podali, że kwestionują wysokość przyznanego im przez pozwanego odszkodowania za zniszczony w wyniku kolizji samochód stanowiący ich własność. Zdaniem powodów kosztorys zastosowany przez pozwanego, na podstawie którego wypłacono powodom odszkodowanie, jest rażąco zaniżony (zastosowano ceny nieoryginalnych części zamiennych, rażąco zaniżono stawki robocizny). Powodowie zdecydowali się zatem na naprawę pojazdu w autoryzowanym warsztacie w L., gdzie zamieszkują (po dostarczeniu pojazdu do warsztatu okazało się jednak, że koszty naprawy przekroczą wartość pojazdu przed zdarzeniem; podjęto decyzję o sprzedaży wraku). Powodowie podnieśli, że ponieśli koszty związane z holowaniem pojazdu do L. (£ 2 443,60), a także koszty najmu pojazdu zastępczego w kwocie £ 27.062,51.

W odpowiedzi na pozew (k. 77-82) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwani wskazali, że ustalona kwota odszkodowania daje możliwość dokonania skutecznej naprawy. W ocenie pozwanych racjonalne działanie powodów powinno polegać na podjęciu działań naprawczych na terenie Polski, co nie generowałoby dodatkowych kosztów w postaci holowania pojazdu. Odnośnie wynajmu pojazdu zastępczego wskazali, że koszty najmu były niecelowe i nieekonomiczne.

W dniu 30 listopada 2015 r. (k. 240-243) powodowie rozszerzyli powództwo i wnieśli o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kwoty:

1. **69 051,49 zł** wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 lipca 2012 r. do dnia zapłaty – tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe powodów (żądana kwota stanowiła koszt naprawy samochodu ustalony przez biegłego pomniejszony o wypłacone już odszkodowanie);
2. **12 720,89 zł** wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 listopada 2012 r. do dnia zapłaty - tytułem kosztów holowania pojazdu (£ 2 443,60 x 5,2058 – średni kurs NBP z dnia 9 listopada 2012 r.)
3. **32 883,99 zł** wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 listopada 2012 r. do dnia zapłaty - tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego (£ 5 316,80 x 5,2058 - średni kurs NBP z dnia 9 listopada 2012 r.).

Ponadto wnieśli o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów procesu w kwocie 13 579,49 zł, zgodnie z przedstawionym spisem kosztów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 9 czerwca 2012 r. ok godziny 23.00 w miejscowości L., ul. (...), samochód marki M. (...) o nr rej. (...) należący do powodów uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji drogowej z pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...).

Pojazd marki V. (...), którym kierował sprawca ww. kolizji posiadał na dzień zdarzenia aktualną polisę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym Towarzystwie (...) S.A. z siedzibą w W. (notatka informacyjna nr KW-58921/12 o zdarzeniu drogowym – k. 16, potwierdzenie okoliczności wypadku przez sprawcę zdarzenia – k. 17-19).

Powodowie mieszkają w L.. Są małżeństwem od 12 czerwca 2010 r. (odpis skrócony aktu małżeństwa, k. 321-322). Samochód marki M. 320 CDI 221 o nr rej. (...) zakupili w 2012 r. ze wspólnych środków. W dowodzie rejestracyjnym pojazdu jako właściciel ujawniony jest jeden z małżonków - powódka.

Poszkodowani zgłosili szkodę w pojeździe do pozwanego jako ubezpieczyciela sprawcy zdarzenia - w dniu 11 czerwca 2012 r. Pozwany przeprowadził oględzin uszkodzonego pojazdu, uznał swoją odpowiedzialność za zgłoszoną szkodę i wypłacił na rzecz powodów odszkodowanie w kwocie 22.557,77 zł brutto. Wysokość odszkodowania ustalono w oparciu o kosztorys nr (...) z dnia 12 czerwca 2012 r., na kwotę tą składały się części i materiały eksploatacyjne, robocizna oraz lakierowanie (informacja o wysokości szkody częściowej w pojeździe – k. 20-21, kosztorys nr (...) z dnia 12.06.2012 r. na kwotę 22.557,77 zł – k. 22-28).

Powodowie po otrzymaniu ww. kosztorysu doszli do wniosku, że jest on rażąco zaniżony (sporządzony został w oparciu o nieoryginalne części zamienne, rażąco zaniżone stawki robocizny). Podjęli decyzję o odholowaniu pojazdu do ich miejsca zamieszkania. tj. L., w celu naprawy pojazdu w autoryzowanym serwisie. Koszt holowania pojazdu wyniósł £2 443,60.

Zgodnie z kosztorysem nr (...) z dnia 19.06.2013 r., sporządzonym na zlecenie powodów, naprawę pojazdu określono na kwotę 24.362,65 GBP. Dodatkowo powodowie zlecieli firmie (...)s dokonanie wyceny pojazdu w stanie przed wypadkiem. Wartość samochodu przed wypadkiem oszacowano na kwotę 23.500,00 GBP (kosztorys naprawy nr (...) z dnia 19.06.2012 r. – k. 33-42, wycena G.'s pojazdu powodów z dnia 14.06.2012r. – k. 31-32).

W związku z tym, że przewidywany koszt naprawy pojazdu przewyższał jego wartość przed wypadkiem powodowie zlecieli (...)przygotowanie szczegółowej opinii w przedmiocie zasadności naprawy uszkodzonego w wypadku pojazdu. Zdaniem ekspertów naprawa była ekonomicznie nieuzasadniona. W opinii tej wskazano wartość pojazdu po wypadku - £ 5.300 (opinia (...)z dnia 19 czerwca 2012 r. – k. 33-43).

W związku z powyższym powodowie podjęli decyzję o sprzedaży wraku, wystawiając go na ogólnodostępnej aukcji internetowej. W dniu 29 września 2012 r. sprzedano go za kwotę £ 5.600,00 (umowa - k. 46, k. 286).

W związku ze zdarzeniem powodowie ponieśli także **koszty najmu pojazdu** zastępczego w kwocie £ 27.062,51. Konieczność wynajęcia pojazdu w okresie od 14 czerwca 2012 r. do 8 sierpnia 2012 r. wynikała z rodzaju pracy, która wykonuje powód. Jest on bowiem zatrudniony w firmie (...)jako przedstawiciel handlowy. W związku z wykonywaniem swoich obowiązków tj. m.in. spotkania z klientami, promocja firmy, zdobywanie nowych klientów musi on posiadać samochód o wysokim standardzie. Konieczność ta wynika z pkt 3 zd. 3 kontraktu jaki zawarł z pracodawcą w dniu 6.04.2012 r., zgodnie z którym pracownik musi posiadać wysokiej klasy samochód w celu dobrego wykonywania swoich obowiązków służbowych, a samochód taki zostanie zatwierdzony przez pracodawcę (umowa o pracę – k. 60-63, k. 282-284).

Powodowie wzywali pozwanego do ponownego rozpatrzenia sprawy i wypłaty odszkodowania za szkodę w pojeździe w kwocie 68 553,23 zł, nadto zwrot kwoty 12 437,92 zł tytułem kosztów holowania, oraz kwoty 27 062,51 zł tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego (pismo z dnia 5 października 2012 r. k. 47-49, Pismo z dnia 2 kwietnia 2013 r. - k. 55-57).

Pozwany odmówił zapłaty na rzecz powodów pełnego odszkodowania (pismo z dnia 13 listopada 2012 r., -k. 53-54, pismo z dnia 15 kwietnia 2013 r. -k. 59).

Powodowie do akt załączyli **fakturę za holowanie pojazdu** w wysokości £2 443,60 (faktura, k. 52, k.280-281) oraz fakturę nr (...) z dnia 8 sierpnia 2012 r. za najem pojazdu zastępczego na kwotę £ 5 316,80 (faktura, k. 51, k. 279).

Powódka po ślubie posługiwała się nazwiskiem panińskim i posiadał dowód osobisty na to nazwisko, a następnie na terenie Wielkiej Brytanii - ze względów praktycznych posługiwała się podwójnym nazwiskiem złożonym z nazwiska panińskiego oraz nazwiska męża. Nawy dowód osobisty odebrała w dniu 14 czerwca 2012 r.

Powyższy stan faktyczny ustalony został w oparciu o okoliczności bezsporne, dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, a także na podstawie zeznań powodów: M. K. – k. 105-107 i K. K. – k. 324-326. Wszystkim tym dowodom Sąd dał wiarę w zakresie opisanym powyżej.

Ponadto podstawę ustaleń faktycznych stanowiła także opinia biegłego rzeczoznawcy (podstawowa - k. 117-141, uzupełniająca - k. 191-199).

W sporządzonej przez siebie opinii biegły stwierdził, iż koszt naprawy samochodu wynosi 91 609,26 zł brutto. Ustalono koszty naprawy samochodu przy zastosowaniu oryginalnych i nowych części zamiennych, rynkowych stawek roboczogodzin w ASO bez potrąceń amortyzacyjnych według stawek obowiązujących w L. i w Polsce na dzień wypadku.

Biegły przedstawił także zestawienie całkowitych kosztów:

I. holowania:

a) wartość holowania według cen polskich:

cena najniższa - 7 500 brutto, średnia – 10 022,25 brutto i najwyższa - 12 523,5 brutto.

b) według cen brytyjskich - 16 800 brutto (k. 194).

oraz

II. najmu samochodu zastępczego tej samej klasy w okresie 14 czerwca 2012 r. do 8 sierpnia 2012 r. według cen angielskich:

cena najniższa - 23 173 zł brutto, średnia - 56 928 zł brutto, najwyższa 90 093 zł brutto (k. 121).

Sąd dał wiarę powyższej opinii. Opinia została sporządzona w sposób rzeczowy, rzetelny oraz przekonujący, w oparciu o wiedzę fachową przez kompetentną osobę posiadającą odpowiednie w tym kierunku specjalistyczne wykształcenie i doświadczenie zawodowe. Opinia ta jest spójna, jasna i logiczna.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo o odszkodowanie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu strony pozwanej odnośnie braku legitymacji czynnej powodów. Nie ulega wątpliwości, iż samochód marki M. (...) o nr rej. (...) stanowił własność powodów- małżonków, a tym samym są oni uprawnieni do dochodzenia roszczeń objętych niniejszym pozwem. Jak wynika z załączonego do akt sprawy odpisu skróconego aktu małżeństwa, powodowie zawarli związek małżeński w dniu 12 czerwca 2010 r., a uszkodzony pojazd nabyli ze wspólnych środków w roku 2011.

Sporny samochód został zatem nabyty w trakcie trwania związku małżeńskiego i stanowił przedmiot małżeńskiego majątku wspólnego. Pozwani w toku sprawy błędnie podnosili, że skoro powód M. K. nie został ujawniony w dowodzie rejestracyjnym - nie jest właścicielem pojazdu.

Trzeba mieć na uwadze, że sam zapis w dowodzie rejestracyjnym nie przesądza o prawie własności, gdyż w praktyce figuruje w nim tylko jeden z małżonków. W sprawie niniejszej pełnomocnik powodów wykazał, że powódkę z mężem łączy ustrój wspólnoty majątkowej, a uszkodzony samochód wchodził do majątku wspólnego małżonków.

Ponadto ze zgromadzonych w aktach dokumentów wynika, że w postępowaniu likwidacyjnym powodowie - wspólnie - dochodzili odszkodowania oraz zwrotu poniesionych wydatków, będących konsekwencją zdarzenia powodującego szkodę.

Odnosnie legitymacji powódki: Jak wynika z odpisu skróconego aktu małżeństwa (k. 321) powódka po zawarciu związku małżeńskiego przyjęła nazwisko męża (K.). Po ślubie przez długi czas posługiwała się jednak starym dowodem osobistym wystawionym na nazwisko panięskie. Jak wskazała w toku procesu, wyrobienie nowego dowodu wiązało się dla niej z licznymi formalnościami, w tym z przyjazdem z Wielkiej Brytanii- gdzie mieszkała i pracowała - do Polski. Dlatego na wielu dokumentach (np. w dowodzie rejestracyjnym) widnieje jej nazwisko panięskie - O.. W L. doradzono jej, aby dla ułatwienia, wskazywała podwójne nazwisko, złożone z jej nazwiska panięskiego oraz nazwiska męża. Nowy dowód osobisty powódka otrzymała dopiero 14 czerwca 2012 r. i aktualnie posługuje się wyłącznie nazwiskiem męża.

Kwestia niezgodności nazwiska powódki i prawa własności spornego samochodu nie była podnoszona w postępowaniu likwidacyjnym w czasie którego przyznano i wypłacono powodom odszkodowanie.

Przechodząc do dalszej części rozważań, wskazać należy, iż strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za zaistniałe zdarzenie drogowe od początku. Nie było bowiem żadnych wątpliwości, że sprawcą kolizji był kierowca posiadający ubezpieczenie w pozwanym Towarzystwie. Sporne pomiędzy stronami były natomiast wysokość odszkodowania za zniszczony pojazd oraz zasadność poniesienia przez powodów wydatków: takich jak holowanie pojazdu do L. i wynajem przez powoda pojazdu zastępczego.

W myśl art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. W przypadku szkód w mieniu suma gwarancyjna nie może być niższa niż równowartość w złotych – 1000 000 euro w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki są objęte ubezpieczeniem bez względu na liczbę poszkodowanych art. 36 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy.

W myśl art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (§ 4).

Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu (art. 363 § 1 k.c.).

Jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili (§ 2).

Naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (art. 361 § 2 k.c.).

Powodowie dokonali wyboru formy odszkodowania przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Wobec tego, że koszt naprawy uszkodzonego pojazdu, zgodnie z kosztorysem sporządzonym na zlecenie powodów, okazał się wyższy

niż wartość pojazdu przed wypadkiem, powodowie sprzedali wrak pojazdu, a roszczenie względem pozwanego ograniczono do świadczenia w pieniądzu.

Rozliczenie szkody przy zapłacie odpowiedniej kwoty pieniężnej następuje w oparciu o wycenę kosztów naprawy. Zakład ubezpieczeń winien wypłacić sumę pieniężną pokrywającą te koszty.

Mając na względzie uregulowania ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz art. 361 § 2 k.c. należy przyjąć, że w sytuacji zaistnienia szkody ubezpieczyciel, odpowiadający z tytułu ubezpieczenia OC za sprawcę szkody, obowiązany jest do jej naprawienia w całości (zasada pełnego odszkodowania) Obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamieszka ją naprawić. Także niezależnie od tego czy poszkodowany przedłoży dokumenty źródłowe nabycia części zamiennych i materiałów użytych do naprawy, szkoda powinna zostać naprawiona w całości, a więc poszkodowanemu przysługuje odszkodowanie w pełnej wysokości. Ten obowiązek ubezpieczyciela sprawy szkody nie jest w ogóle zależny od faktu naprawienia pojazdu, a także od faktu czy naprawa odbywa się po niższych kosztach, np. w warsztacie nieautoryzowanym, przy użyciu tzw. zamienników, czy też w warsztacie autoryzowanym.

Brak w systemie prawa polskiego zakazu korzystania z najwyższej jakości usług czy części producentów, co gwarantuje lepsze wyniki naprawy, czyli stan najbardziej zbliżony do stanu sprzed kolizji, wszak temu celowi służy naprawa – maksymalnemu przywróceniu pojazdowi właściwości jakie miał przed kolizją.

Wskazać należy, iż jakość zamiennika może znacznie odbiegać od jakości część oryginalnej, nawet zużytej, co wpływa zarówno na jego żywotność jak i bezpieczeństwo przy korzystaniu z pojazdu przez użytkownika.

Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody, wbrew odmiennym twierdzeniom pozwanego, dają pełne podstawy do zakwalifikowania zaistniałego w pojeździe powodów uszkodzenia jako tzw. szkoda całkowita. Szkoda całkowita występuje wówczas, gdy koszty naprawy pojazdu przekraczają wartość pojazdu przed uszkodzeniem. Okoliczność, że koszt naprawy pojazdu powodów przekraczał wartość pojazdu przed uszkodzeniem wynika nie tylko z przedstawionych przez powodów dokumentów, ale także z ustaleń poczynionych przez powołanego w niniejszej sprawie biegłego.

Obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, o czym była mowa wyżej, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamieszka ją naprawić.

Szkoda podlega naprawieniu poprzez zwrot przez ubezpieczyciela kwoty niezbędnej do dokonania naprawy, a poszkodowany ma prawo żądać ustalenia odszkodowania z uwzględnieniem cen części oryginalnych, jak już zostało to wspomniane wyżej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2012 r. , III CZP 85/11, Legalis nr 482549).

W zakresie wysokości odszkodowania: Wobec tego, że pozwani kwestionowali dokumenty przedstawione przez powodów a obrazujące koszty naprawy pojazdu M. (...) o nr rej. (...) (24 362,65 GBP) i wartość tego pojazdu przed wypadkiem (23 500 GBP), Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego P. B., rzeczoznawcy samochodowego, który wyliczył koszt naprawy uszkodzonego samochodu.

Sąd przyjął koszt naprawy samochodu M. (...) o nr rej. (...) na podstawie opinii tego biegłego, który wyliczył, iż koszt naprawy uszkodzeń pojazdu, powstałych w wyniku zdarzenia w dniu 9 czerwca 2012 r., wynosi 91 609,26 zł.

Mając na uwadze już wypłacone przez pozwanego odszkodowanie (w wysokości 22 557,77 zł), Sąd ustalił wysokość należnego powodom dodatkowo odszkodowania na poziomie 69 051,49 zł.

Kwota pierwotnie dochodzona pozwem przez powodów została doprecyzowana po wydaniu przedmiotowej opinii biegłego (na kwotę 69 051,49 zł) i stanowi niewątpliwie wyrównanie poniesionej szkody.

W zakresie zwrotu kosztów holowania i najmu pojazdu zastępczego: Sąd podkreśla, że roszczenia te, wbrew twierdzeniom strony pozwanej, pozostają w związku adekwatnym z zaistniałym zdarzeniem, w rozumieniu art. 361 k.c. Sąd nie znalazł zatem podstaw do nieuwzględnienia wniosku powodów o zwrot poniesionych przez nich wydatków powstałych na skutek zdarzenia wyrządzającego im szkodę.

W tym miejscu wskazać należy, iż poszkodowani mieli prawo dokonać naprawy tam, gdzie jest to dla nich z różnych względów najbardziej dogodnie. Po otrzymaniu kosztorysu i stwierdzeniu, że jest on rażąco zaniżony powodowie zdecydowali się odholować pojazd do L., gdzie zamieszkują, i tam dokonać naprawy pojazdu. Naprawa pojazdu w Polsce byłaby związana z dodatkowymi kosztami, powodowie musieliby przyjeżdżać do Polski, ponadto wydłużony byłby czas oczekiwania na części dla pojazdu, który jest przystosowany do ruchu lewostronnego.

Sąd stoi na stanowisku, że w zakres odpowiedzialności pozwanego wchodzi zatem zwrot powodom należności za holowanie pojazdu do L..

Zdaniem Sądu poszkodowanym należy się także rekompensata pełnej szkody z tytułu najmu samochodu zastępczego. Wydatki te Sąd uważa za celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Powód wynajmował pojazd zastępczy w okresie od 14 czerwca 2012 r. do 8 sierpnia 2012 r. i poniósł w związku z tym koszty. Powód nie mógł korzystać z uszkodzonego pojazdu, który służył mu przede wszystkim do wykonywania działalności zawodowej oraz pomocny był w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2013 r., III CZP 76/13, Legalis 738597).

Korzystanie z pojazdu jest obecnie standardem cywilizacyjnym. Ponadto konieczność wynajęcia pojazdu przez powoda wynikała z rodzaju pracy, którą wykonuje. Jest on bowiem zatrudniony jako przedstawiciel handlowy w firmie (...). W związku z wykonywaniem swoich obowiązków tj. m.in. spotkania z klientami, promocja firmy, zdobywanie nowych klientów, musi on posiadać samochód o wysokim standardzie. Konieczność ta wynika z pkt 3 zd. 3 kontraktu zawartego z pracodawcą w dniu 6.04.2012 r., zgodnie z którym pracownik musi posiadać wysokiej klasy samochód w celu dobrego wykonywania swoich obowiązków służbowych, a samochód taki zostanie zatwierdzony przez pracodawcę.

Wydatki poniesione przez poszkodowanego w okresie, w którym nie mógł on korzystać z własnego pojazdu, są celowe i ekonomicznie uzasadnione (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11, Legalis nr 381501). Najem pojazdu zastępczego w celu kontynuowania działalności zawodowej zapobiega utracie określonych dochodów.

Przy szkrodzie całkowitej, gdzie naprawa samochodu jest nieopłacalna, czas refundowanego najmu to okres niezbędny do nabycia innego pojazdu (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2013 r., III CZP 76/13, Legalis nr 738597). Okres przez jaki powód wynajmował samochód zastępczy jest w ocenie Sądu odpowiedni.

Sąd, przyznając zwrot wydatków za holowanie oraz najem pojazdu zastępczego, miał na uwadze przedstawione przez powodów faktury, które obrazują faktycznie poniesione przez nich wydatki (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11, Legalis nr 381501).

Powodowie do akt załączyli fakturę za holowanie pojazdu w wysokości £2 443,60 (faktura, k. 52, k.280-281) oraz fakturę nr (...) z dnia 8 sierpnia 2012 r. za najem pojazdu zastępczego na kwotę £ 5 316,80 (faktura, k. 51, k. 279).

Wobec tego, że wartości wynikające z przedstawionych faktur zostały wyrażone w walucie obcej (funt brytyjski) Sąd miał na uwadze art. 358 § 2 k.c.

Zgodnie z tym artykułem wartość waluty obcej określa się według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia wymagalności roszczenia, chyba że ustawa, orzeczenie sądowe lub czynność prawna stanowi inaczej.

W razie zwłoki dłużnika wierzyciel może żądać spełnienia świadczenia w walucie polskiej według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia, w którym zapłata jest dokonana.

Powodowie wezwali pozwanego do spełnienia świadczenia w zakresie kosztów holowania i najmu pojazdu zastępczego w dniu 10 października 2012 r. (dzień doręczenia pozwanemu wezwania). Mając na względzie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych roszczenie powodów stało się wymagalne 9 listopada 2012 r. Średni kurs NBP z tego dnia wyniósł 5,2058 zł/GBP.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził kwotę 12 720,89 zł tytułem kosztów holowania pojazdu (£ 2 443,60 x 5,2058) oraz kwotę 32 883,99 zł tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego (£ 5 316,80 x 5,2058).

Zasądzone kwoty mieszczą się w granicach wyliczeń przedstawionych przez biegłego.

Reasumując Sąd zasądził łącznie kwotę 114 656,37 zł, na którą składają się następujące kwoty: 69 051,49 zł z tytułu odszkodowania za uszkodzony pojazd; 12 720,89 zł tytułem kosztów holowania pojazdu oraz 32 883,99 zł tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego.

W zakresie odsetek:

Zgodnie z art. 481 § 1 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W myśl art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych Zakład ubezpieczeń wypaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 11 czerwca 2012 r. Roszczenie powodów winno zostać zaspokojone najpóźniej w dniu 11 lipca 2012 r., a zatem od dnia 12 lipca 2012 r. pozwany jest w zwłóce z realizacją świadczenia.

Oдноśnie kosztów holowania i najmu pojazdu zastępczego to powodowie wezwali pozwanego do spełnienia świadczenia w dniu 10 października 2012 r. (w tym dniu pozwanemu doręczono wezwanie). Roszczenie stało się więc wymagalne 9 listopada 2012 r., a zatem od 10 listopada 2012 r. pozwany jest w zwłóce z realizacją tych świadczeń.

W zakresie odsetek Sąd uwzględnił też nowelizację treści art. 481 § 2 k.c., obowiązującą od dnia 1 stycznia 2016 r.

Mając na uwadze powyższe: Kwotę 114 656,37 złotych Sąd zasądził z ustawowymi odsetkami od kwoty 69 051,49 złotych od dnia 12 lipca 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, z ustawowymi odsetkami od kwoty 12 720,89 złotych od dnia 10 listopada 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 32 883,99 złotych od dnia 10 listopada 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

Koszty procesu:

Wobec tego, że roszczenie powodów zostało uwzględnione w całości, Sąd zastosował zasadę wynikającą z przepisu art. 98 k.c.

Wskazać należy, iż w toku postępowania pełnomocnik powodów przedstawił spis kosztów (k. 242), obejmujący m.in. opłatę od pozwu, opłatę od pełnomocnictwa, koszty zastępstwa procesowego oraz wydatki związane ze stawiennictwem, utraconym zarobkiem powodów i kosztami tłumacza przysięgłego (pismo na k. 242).

Pełnomocnik wskazał, że na koszty procesu składają się:

- 1) opłata sądowa od pozwu – 5.403 zł;
- 2) koszty zastępstwa procesowego wg norm przepisanych – 3.600 zł;
- 3) opłata skarbową od pełnomocnictw – 34 zł;
- 4) zaliczka uiszczona przez powodów na wynagrodzenie biegłego – 2.000 zł;
- 5) wydatki radcy prawnego, tj. koszty związane z dojazdem do Sądu na rozprawę – 259,30 zł;
- 6) koszty stawiennictwa powoda na rozprawę – 1.106,21 zł oraz utracony zarobek powoda w wysokości 1.176,98 zł.

W piśmie z dnia 3 lutego 2016 r. (data prezentaty, k. 274-278) pełnomocnik powodów wniósł także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kwoty 738 zł tytułem zwrotu kosztów tłumaczenia dokumentów.

Sąd w wyroku rozliczył niewykorzystaną zaliczkę (2000 zł) na opinię biegłego (511,20 zł) oraz pobrał do pozwanego brakującą opłatę od rozszerzonego powództwa (5733-5403 zł =330 zł).

Postanowieniem z dnia 30 maja 2016 r. Sąd dokonał sprostowania postanowienia w zakresie kosztów procesu z uwagi na błędy rachunkowe przy ręcznym wyliczeniu tych kosztów (wpisanie złej cyfry i błędnej pozycji spowodowało błąd w wyliczeniu):

- 1) w punkcie 1 w miejsce „kwotę 13.579,49 (trzynaście tysięcy pięćset siedemdziesiąt dziewięć i 49/100) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 3.621,19 (trzy tysiące sześćset dwadzieścia jeden i 19/100) z tytułu zwrotu wydatków powodów” wpisać „kwotę 10.839,48 (dziesięć tysięcy osiemset trzydzieści dziewięć i 48/100) złotych z tytułu zwrotu kosztów procesu oraz kwotę 3.021,19 (trzy tysiące dwadzieścia jeden i 19/100) z tytułu zwrotu wydatków powodów;
- 2) w punkcie 3 w miejsce kwoty „514,20 złotych” wpisać „511,20 złotych”.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.